

KO JE KO

Ivan Antić (1981, Jagodina), objavio je knjigu kratkih priča *Tonus* (2009). Zastupljen je u antologiji *Nga Bergradi, me dashuri – Tregimi i ri nga Serbia* (2011) i u zbornicima *Od priče do priče* (2009) i *Izvan koridora, najbolja kratka priča* (2011). Priče su mu prevedene na albanski, engleski, nemački, poljski i slovenački jezik. Priredio antologiju savremene srpske kratke priče za poljsko čitalaštvo i, zajedno sa Slavoljubom Markovićem, izbor kratkih priča autor-ki/a mlađe generacije – *Plejlista s početka veka* (2011). Uređuje časopis studenata Filološkog fakulteta u Beogradu „Znak“. Prevodi sa slovenačkog jezika. Živi i radi u Beogradu i Ljubljani.

Dragan Babić (1987, Karlovac), diplomirani student Odseka za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče, prikaze i kritike. Dobitnik nagrada „Janoš Siveri“ i „Duško Trifunović“ u Novom Sadu i Prve nagrade u kategoriji kratke priče na XVII Svetosavskom književnom konkursu Narodne biblioteke „Njegoš“ iz Knjaževca. Uvršten je u zbornike kratkih priča „Najkraće priče 2009“ i „Najkraće priče 2010“ izdavačke kuće „Alma“ iz Beograda. Živi u Somboru.

Džulijan Barns (Julian Barnes, 1946, Lester, Engleska), britanski pisac, dobitnik je više prestižnih književnih nagrada. Objavio je romane *Metrolend* (*Metroland*, 1980), *Pre no što me je sreła* (*Before She Met Me*, 1982), *Floberov papagaj* (*Flaubert's Parrot*, 1984), *Zureći u sunce* (*Staring at the Sun*, 1986), *Istorija sveta u 10 ½ poglavlja* (*A History of the World in 10½ Chapters*, 1989), *Troje* (*Talking it Over*, 1991), *Bodljikavo prase* (*The Porcupine*, 1992), *Engleska, Engleska* (*England, England*, 1998), *Ljubav, itd.* (*Love, Etc.*, 2000), *Artur & Džordž* (*Arthur & George*, 2005) i *Ovo liči na kraj* (*The Sense of Ending*, 2011) za koji je dobio Bukerovu nagradu; zbirke priča *Obale Lamanša* (*Cross Channel*, 1996), *Sto od limunovog drveta* (*The Lemon Table*, 2004) i *Puls* (*Pulse*, 2011); knjigu izabranih kolumni iz časopisa „The New Yorker“ *Pisma iz Londona 1990-1995* (*Letters from London*, 1995); knjige eseja *Nešto za carinu* (*Something to Declare*,

2002) i *Čistunac u kuhinji* (*The Pedant in the Kitchen*, 2003); memoare *Nije to ništa strašno* (*Nothing to Be Frightened Of*, 2008). Pod pseudonimom Den Kavanah objavio je četiri kriminalistička romana. Živi u Londonu.

Moris Blanšo (Maurice Blanchot, 1907, Devruz – 2003, Menil Sen-Deni), život mu je u potpunosti bio posvećen književnosti i tišini koja joj je svojstvena. Bibliografija (izbor): *Thomas l'obscur* (Toma *Mračni*, roman, 1941), *Aminadab* (roman, 1942), *Le Faux Pas* (*Pogrešan korak*, eseji, 1943), *Le Très-Haut* (*Svevišnji*, roman, 1948), *L'Arrêt de mort* (*Smrtna presuda*, povest, 1948), *La Part du feu* (*Udeo vatre*, eseji, 1949; izabrani delovi objavljeni u: *Eseji*, Nolit, 1960), *Thomas l'obscur* (nova verzija, povest, 1950), *Le Ressassement éternel* (*Večito prežvakavanje*, dve povesti: „Idylle“, „Le dernier mot“, 1951; „Poslednja reč“, *Pismo 5-6*, 1986, prev. Mirko Radojičić), *Au Moment voulu* (*U željenom trenutku*, povest, 1951; „U željenom trenutku“, *Pismo 29-30*, 1992, prev. Milan Banjac), *Celui qui ne m'accompagnait pas* (*Onaj koji me nije pratio*, povest, 1953), *L'Espace littéraire* (*Književni prostor*, eseji, 1955; izabrani delovi objavljeni u: *Eseji*, Nolit, 1960), *Le Dernier Homme* (*Poslednji čovek*, povest, 1957), *Le Livre à venir* (*Buduća knjiga*, eseji, 1959), *L'Attente L'Oubli* (*Čekanje Zaborav*, fragmentarna povest, 1962), *L'Entretien infini* (*Beskonačni razgovor*, eseji, 1969), *L'Amitié* (*Prijateljstvo*, eseji, 1971), *Le Pas au-delà* (*Korak-ne-izvan*, fragmentarni eseji, 1973), *La Folie du jour* (*Ludilo dana*, povest, 1973; „Ludilo dana“, *Pismo 5-6*, 1986, prev. Mirko Radojičić), *L'Écriture du désastre* (*Pisanje propasti*, fragmentarni eseji, 1980), *Après Coup*, *précédé par Le Ressassement éternel* (*Naknadno, Večito prežvakavanje*, dve povesti i esej, 1983), *L'Instant de ma mort* (*Trenutak moje smrti*, povest, 1994). Na srpskom je objavljena jedna Blanšoova knjiga, *Eseji* (Nolit, 1960), izbor iz *Udela vatre i Književnog prostora* (izbor Zorana Mišića, prevod Velimira N. Dimića i Živojina Ristića). Delu Morisa Blanšoa posvećeno je više studija. Uputićemo samo na nekoliko najdostupnijih: Jacques Derrida, *Parages*, Galilée, 1986; Jacques Derrida, *Demeure*,

Galilée, 1994. (komentar *Trenutka moje smrti*); Emmanuel Levinas, *Sur Maurice Blanchot*, Fata Morgana, Montpellier, 1975; Michel Foucault, «La pensée du dehors», *Dits et écrits II*, 1994. (Mišel Fuko, „Mišljenje spoljašnjosti“, prev. Vladimir Milisavljević, *Hrestomatija*, Vojvođanska sociološka asocijacija, Novi Sad, 2005), Paul de Man, “Impersonality in the Criticism of Maurice Blanchot”, *Blindness and Insight*, Oxford University Press, 1971. (Pol de Man, „Bezličnost u kritici Morisa Blanšoa“, prev. Gordana B. Todorović, *Problemi moderne kritike*, Nolit, 1975), Christophe Bident, *Maurice Blanchot, le partenaire invisible*, Champ Vallon, 1998. (biografija); Michael Holland, *Blanchot Reader*, Blackwell, Oxford, 1995.

Tihomir Brajović (1962, Podgorica), vanredni profesor na Katedri za srpsku književnost sa južno-slovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu. Bavi se književnom kritikom i teorijom književnosti. Objavljene knjige: *Kontroverzni meta-tekst* (1992), *Poetika žanra* (1995), *Reči i senke* (1997), *Od metafore do pesme* (1998), *Teorija pesničke slike* (2000), *Oblici modernizma* (2005), *Identično različito* (2007), *Kratka istorija preobilja* (2009), *Zaborav i ponavljanje: ambivalentno lice moderniteta u romanu Na Drini ćuprija* (2009) i *Fikcija i moć: ogledi o subverzivnoj imaginaciji Ive Andrića* (2011). Živi u Beogradu.

Marjan Čakarević (1978, Čačak), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Isečci* (1997), *Paragrad* (1999) i *Sistem* (2011). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Miloje Despić (1978, Užice), diplomirao je turistički jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, magistrirao lingvistiku na Univerzitetu u Ankaru, a doktorirao takođe lingvistiku na Univerzitetu Konektikata. Trenutno predaje na Univerzitetu Konektikata u Itaki.

Džuno Dijaz (*Junot Diaz*, 1968, Santo Domingo, Dominikanska Republika), odrastao je u Nju Džerziju, u koji se njegova porodica doselila kada je imao šest godina. Trenutno živi u Njujorku i predaje kreativno pisanje na Institutu za tehnologiju u Masačusetsu. U svojoj prvoj knjizi, *Udavljen* (*Drown*, 1996), sakupio je priče koje su do tada izlazile po novinama. Njegov roman neobičnog imena *Kratki*

i *čudesni život Oskara Vaa* (*The Brief Wondrous Life of Oscar Wao*, 2007) nastajao je celih jedanaest godina, a za njega je Dijaz prvo dobio nagradu američkog Nacionalnog udruženja književnih kritičara, da bi zatim 2008. godine za isto štivo dobio i prestižnu Pulicerovu nagradu.

Slađana Đorđević (1983, Užice), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, smer francuski jezik i književnost. Bavi se stručnim prevodjenjem. U Parizu je od jeseni 2010. pohađala poslediplomske studije iz traduktologije na ESIT-u (*Ecole supérieure d'Interprètes et de Traducteurs*), a trenutno završava poslediplomske studije iz pismenog prevodjenja na Institutu INALCO (*Institut national des Langues et Civilisations orientales*).

Rafael Enthoven (*Raphaël Enthoven*, 1975), profesor filozofije, voditelj brojnih emisija o filozofiji na radiju France-Culture (kulturna emisija „Nouveaux chemins de la connaissance“) i kanalu Arte. Među poslednjim publikacijama: *Barthes* (2010), *Lectures de Proust, La philosophie de service et autres textes, La folie* (2011).

Mišel Fuko (*Michel Foucault*, 1926, Poatje – 1984, Pariz), jedan je od najuticajnijih francuskih filozofa druge polovine XX veka i ujedno jedan od najistaknutijih predstavnika tzv. poststrukturalizma. Na francuskom Kolež d' Fransu je držao katedru „Istorije sistema mišljenja“. Širu slavu je stekao prevažno svojim studijama o medicini, ludilu, zatvorima, seksualnosti. U *Istoriji ludila u doba klasicizma* (1961) oslikava pojavu sveta razuma i ludila, koji simboliše nastanak modernih ludnica i rođenje psihijatrije. U delu *Rađanju klinike* (1963) ocrtava pomeranja od anatomsko-klasične metode do moderne naučne medicine. U *Nadzirati i kažnjavati* (1975) Fuko istražuje promene u kaznenim režimima, „mikro-fiziku moći“ počev od javnih pogubljenja u XVIII veku do dnevnog rasporeda u savremenim zatvorima, od regulisanja tela do regulisanja duše. Strategije ograničavanja u zatvorima konačno postaju model za čitavo moderno društvo: režim posmatranja, nadgledanja, klasifikacije, hijerarhije, pravila, discipline i socijalne kontrole. Projekt *Istorije seksualnosti* (prvi tom se pojavio 1976. god) je zamišljen u 6 tomova, ali su do njegove smrti izašla samo tri. Upravo je u ovom prvom tomu njegovo objašnjenje moći, o kojem se kasnije ponajviše raspravljalo, najjasnije izneto tvrdnjom da „diskurzivne formacije“

ne vrše nad društvenim subjektima moć samo time što ih ugnjetavaju, ograničavaju itd, nego i time što ih stvaraju. Nijedna od ove pomenute četiri studije, međutim, ne može se shvatiti kao neposredna istorija progressa („u istoriji se može govoriti o progresiji, ne obavezno i o progresu“). Fukoov cilj je bio pre da pokaže glavna pomeranja u diskursima i kako novi „režimi istine“ određuju naše znanje, naš sistem kategorizacije, verovanja, naše prakse. Fukoovo delo stoga nadilazi studije o slučajevima, ono predstavlja širu teoretsku spekulaciju o organizaciji znanja i moći u modernom svetu, o implikacijama naročitih diskurzivnih formacija za socijalnu kontrolu, o čemu je naročito govorio u ranijim delima kao što su *Arheologija znanja* (1969) i *Reči i stvari* (1966).

Boris Gregorić (1961), pisac kratkih proza, esejista, kritičar, prevodilac, jezični tutor (slovenački i engleski jezik), likovni umetnik (studirao slikarstvo i istoriju umetnosti na Univerzitetu Ajove, u Ajova Sitiju), nekad zaposlen kao lektor, novinar, književni i filmski kritičar, proveo je veći deo svog života u Sloveniji, Zagrebu te, u poslednjih dvadesetak godina u Ajova Sitiju, SAD. Objavio je tri prozne zbirke: *Teorijska gramatika* (1988), *Prvo lice tuge* (1990), *Bestseler* (1990), te zbirku pesama u prozi *Svako je slovo kurva* (zajedno sa Krešimirom Bagićem), za koju je 1988. primio nagradu „Goran“. Učestvovao je i u prestižnom *International Writing Program* u Ajova Sitiju, gde je 1991. stekao naziv *Honorary Fellow in Writing*. Takođe je dobitnik dve državne stipendije Republike Hrvatske za književni rad – za zbirku kratke proze *Pravi se lud, glumi Flauberta* i zbirku ogleda *Čitanje u krevetu*. Proza mu je prevedena na engleski, slovenački, makedonski, nemački i poljski jezik. Noviji radovi: *Kali Juga* (zbirka kratke proze, 2009), *Strah i mržnja u hotelu „Brighton“* (2011), *Poetic Realism* (2011) i *Pet lakih komada* (proza, 2011).

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad), doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na Odseku za komparativnu književnost. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatički teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011) i *Srpska putopisna kultura 1914-1940: studija o hronotopičnosti susreta* (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Dragan Hamović (1970, Kraljevo), doktorirao je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filološkog

fakulteta u Beogradu. Piše pesme, eseje, kritike, bavi se uredničkim i priređivačkim poslovima. Uređivao je časopis „Povelja“ od 1997. do 2002. godine. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Mrakovi, ruge* (1992), *Nameštenik* (1994), *Matična knjiga* (2007) i *Album starih stihova* (2007); eseji, kritike, studije – *Stvari ovdašnje* (1998), *Pesničke stvari* (1999), *Poslednje i prvo* (2003), *S obe strane* (2006), *Leto i citati. Poezija i poetika Jovana Hristića* (2008), *Pesma od početka: eseji, kritike i zapisi* (2009) i *Raičković: pesnički razvoj i poetičko okruženje* (2011). Dobitnik je nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku i nagrade „Bran-ko Čopić“ za poeziju. Živi u Beogradu.

Majkl Holand (*Michael B. Holland*, 1950), profesor je savremene francuske književnosti na koledžu Sent-Hjuz u Oksfordu. Specijalista za delo Morisa Blanšoa, autor je brojnih članaka o Blanšou i monografije *The Blanchot Reader* (Blackwell, 1995).

David Irig (*David Uhrig*), jedan od urednika u izdavačkoj kući Presses Universitaires Paris Ouest, objavio je brojne priloge o Blanšoovom kontroverznom delu između 1927. i 1943. Urednik izdanja *Correspondance Blanchot/Paulhan* (Gallimard, 2011).

Nina Ivanović Muždeka (1976, Novi Sad), magistrirala je englesku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorirala na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja na predmetima iz engleske književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Autor je studije *Granice i preplitanja: Problematika žanra u romanima Džulijana Barnsa* (2006). Bavi se prevodjenjem. Živi u Novom Sadu.

Mirko Jakovljević (1983, Beograd), diplomirao je anglistiku na Filološkom fakultetu u Beogradu, a master studije istog smera završio je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Do sada je objavio desetak prevoda sa engleskog. Pored pisanog, bavi se i usmenim prevodjenjem. Živi u Beogradu.

Tatjana Janković (1973, Kragujevac), diplomirani mašinski inženjer. Objavila je knjigu kratke proze *Priča Babinog sina* (2008). Prevodi sa engleskog jezika. Radi kao bibliotekar. Živi u Kragujevcu.

Mehmet Jašin (*Mehmet Yaşın*, 1958, Nikozija, Kipar), turski pesnik poreklom sa Kipra. Diplomirao je međunarodne odnose na Fakultetu političkih

nauka u Ankari, a magistrirao političku istoriju na Istanbulskom univerzitetu. Proteran je iz Turske 1986. godine, pod optužbom da piše „subverzivnu“ poeziju, te je postdiplomske studije nastavio u Birmingemu, Londonu i Atini. Predavao je komparativnu književnost, teoriju prevođenja, kreativno pisanje i kiparski i savremenu tursku književnost na brojnim univerzitetima u Velikoj Britaniji, Turskoj i Kipru. Od 2002. godine živi na relaciji između Kembridža, Nikozije i Istanbula. Objavio je osam knjiga poezije, dva romana, tri esejističke zbirke i priredio tri antologije kiparske poezije.

Miljenko Jergović (1966, Sarajevo). Knjige (prva izdanja): *Opservatorija Varšava* (pesme, 1988), *Uči li noćas neko u ovom gradu japanski* (pesme, 1990), *Himmel Comando* (pesme, 1992), *Sarajevski Marlboro* (priče, 1994), *Karivani* (priče, 1995), *Preko zaleđenog mosta* (pesme, 1996), *Naci bonton* (članci, ogledi, eseji, 1998), *Mama Leone* (priče, 1999), *Kažeš anđeo* (drama, 2000), *Hauzmajstor Šulc* (pesme, 2001), *Historijska čitanka* (eseji, 2001), *Buick Rivera* (novela, 2002), *Dvori od oraha* (roman, 2003), *Historijska čitanka 2* (eseji, 2004), *Inšallah, Madona, Inšallah* (priče, 2004), *Dunje 1983* (izabrane i nove pesme, 2005), *Gloria in excelsis* (roman, 2005), *Žrtve sanjaju veliku ratnu pobjedu* (članci, ogledi, eseji, 2006), *Ruta Tannenbaum* (roman, 2006), *Freelander* (novela, 2007), *Srda pjeva, u sumrak, na Duhove* (roman, 2007), *Volga, Volga* (novela, 2009), *Roman o Korini* (pripovest, 2010), *Otac* (roman, 2010), *Zagrebačke kronike* (novinske kronike, kolumne, feljtoni, 2010), *Bosna i Hercegovina, budućnost nezavršenog rata* (esej, intervju; koautor s Ivanom Lovrenovićem, 2010), *Pamti li svijet Oscara Schmidta* (projekti, skice, nacrti, 2010), *Psi na jezeru* (roman, 2010), *Muškat, limun i kurkuma* (eseji, 2011), *Izabrane pjesme Nane Mazutha* (pjesme, 2011). Živi na selu pokraj Zagreba.

Viktorija Krombholc (1982, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao lektor. Objavila je studiju *Ples po žici: pol, rod i identitet u romanima Toni Morison* (2010). Živi u Novom Sadu.

Goran Lazić (1983, Novi Sad), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Grupi za srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću. Radi u Domu kulture „Studentski grad“ kao urednik književno-tribinskog programa. Književnu kritiku objavljuje u periodici i dnevnim listovima „Danas“

i „Blic“. Član je redakcije zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“. Živi u Beogradu.

Levi Lehto (*Leevi Lehto*, 1951, Asikala, Finska), finski pesnik, prevodilac i programer. Od 1967. godine, kada je debitovao kao pesnik zbirkom *Muuttunut tuuli*, objavio je još šest knjiga poezije, jedan roman, *Janajevin unet* (*Janajevi snovi*, 1991), i knjigu eksperimentalne proze *Päivä* (*Dan*, 2004). Preveo je preko četrdeset knjiga, od kriminalističkih romana do filozofije, sociologije, poezije i lepe književnosti, uključujući dela Luja Altisera, Žila Deleza, Džordža Orvela, Stivena Kinga, Ijana Makjuena, Mikija Spilejna, Jozefa Škvoreckog, Valtera Benjamina, Džona Kitsa, Čarlsa Bernstina i Džejsma Džojsa. Predaje poeziju na Akademiji za kritiku u Helsinkiju.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je i završila master studije iz engleske književnosti i jezika na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila zbirku poezije (poemu) *O telo tvori me* (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Piše poeziju i kratke priče. Živi u Kragujevcu.

Milan Micić (1961, Zrenjanin), doktor istorijskih nauka. Član Društva književnika Vojvodine. Dobitnik nagrade „Stevan Sremac“ za kratku priču 1999. godine. Prevođen na rumunski. Autor 18 knjiga iz istoriografije, istorijske esejistike, dokumentarne proze i poezije. Živi u Novom Sadu.

Milica Mirković (1980, Kikinda), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše oglede iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavila studiju *Parodije Stanislava Vinavera kao kritički govor* (2009). Živi u San Dijegu.

Milunika Mitrović (Seča Reka), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je zbirke poezije: *Biografija duše* (1996), *Starohrišćankina ljubav* (1997), *Dodir tajne* (1999), *Nesavladano* (2004), *Otpis* (2007), *Listopadne i druge* (2010), kao i dramu *Poljsko cveće u belom bokalu* (2004). Objavljuje u književnoj periodici poeziju, književnu kritiku i prozu. Dobila je više književnih nagrada i priznanja za svoj rad u kulturi. Živi u Zemunu i Kosjeriću. **Ilhan Pačariz** (1983, Prijepolje), objavio je zbirku poezije *Sobni nomad* (2011). Živi u Prijepolju.

Milenko Pajić (1950, Beograd), prozni pisac i likovni umetnik. Studirao je elektrotehniku u Skoplju,

a opštu književnost u Beogradu. Do sada je objavio tridesetak knjiga: priče – *Jednostavni događaji* (1982), *Priče od prozirnog vazduha* (1994), *Stanica priča Požega* (2002) i *Imam priču za tebe* (2009); proza – *put u Vavilon* (1992), *Umetnik u spavanju* (1994), *Merilin čita Uliksa* (1998); poezija – *Nedelja* (2002); eseji – *Lament nad lavaboom* (1998), *Srpski s mukom* (2008); romani – *Nove biografije* (1987), *Pričina i druga knjiga pričina* (1995), *Ženidba i agonija* (1997), *Merilin, večiti simbol strasti* (2004). Dobitnik je više nagrada i zastupljen u brojnim antologijama. Živi u Požegi, a radi u Domu kulture u Čačku kao urednik dramskog programa i glavni urednik Revije za kulturu „Art 032“.

Zdravko Petrović (1981, Bečeji), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je studiju *Kreativni kaos „Burleske gospodina Peruna boga groma“* (2011). Živi u Bečeju.

Kale Pilajnen (*Kalle Pihlainen*), magistrirao je i doktorirao istoriju kulture na Univerzitetu u Turku, u Finskoj, gde trenutno radi kao docent i predaje teoriju istorije i političku istoriju. Oblasti interesovanja: teorija istorije, naratologija, fenomenologija, poststrukturalizam. Objavljuje u periodici.

Eleonora Prohić (Beograd), završila je Filozofski fakultet u Beogradu i magistrirala estetiku. Pored novinarstva, kojim se bavila i bavi već dugi niz godina, paralelno se bavi prevodjenjem sa francuskog jezika, i to pretežno filozofske i šire humanističke literature. Prevela dela Žan Pol Sartra, Morisa Merlo Pontija, Žaka Altisera, Mišela Fukoa, Žaka Deride, kao i autore poput Nikole Buvijea, Žaka Atalija, Keneta Vajta, Fransoaz Dolto. Objavila dve autorske knjige, niz studija i recenzija u periodici. Autorka je i većeg broja televizijskih intervjuva, među kojima posebno sa Žan Pol Sartrom.

Gorana Raičević (1964), osnovne studije Srpske i opšte književnosti završila na Univerzitetu u Novom Sadu, a postdiplomske na Univerzitetu u Beogradu. Vanredni je profesor na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavila je nekoliko monografija: *Čitanje kao kreacija* (1997), *Bibliografija srpskih nekrologa* (Sa Marijom Kleut i Milicom Bujas, 1998), *Laza Lazarević: junak naših dana* (2002), *Eseji Miloša Crnjanskog* (2005), *Krotitelji sudbine: o Crnjanskom i Andriću* (2010), *Drugi svet: eseji o književnosti: istorija, teorija, kritika* (2010),

Komentari Dnevnika o Čarnojeviću Miloša Crnjanskog (2010). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Sarađuje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti XX veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Žakote, Žak Dipen, OuliPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2012). Živi u Beogradu.

Olga Stojanović objavila je zbirku poezije *Slože(ne) rečenice: zapisi iz toplog doma* (1996), prozne knjige: *Ana Karenjina* (1996), *Kvarovi: prost-modernistička proza sa zloupotrebom spisateljskog položaja* (2004), *Veliko predstavljanje* (2006) i dramu *Triodramon* (2009).

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Poeziju, kratke priče i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim književnim časopisima, dnevnim listovima, zbornicima i antologijama. Pesme su mu prevedene na poljski, francuski i engleski jezik. Dobitnik je nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je zbirke pesama *Vreme se završilo* (2008), *Fotoalbum* (2010) i *Poziv na saučesništvo* (2011). Prevodi poeziju sa engleskog jezika i uređuje elektronski časopis za savremenu poeziju *Agon*. Živi u Zemunu.

Žarka Svirčev (1983, Senta), završila je master studije na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a trenutno je na doktorskim studijama na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljena studija *Ah, taj identitet! Dekonstrukcija rodnih stereotipa u stvaralaštvu Dubravke Ugrešić* (2010). Živi u Bečeju.

Radivoj Šajtinac (1949, Zrenjanin), piše poeziju, prozu, književnu i likovnu kritiku, prevodi s ruskog i engleskog jezika, bavi se i dramaturgijom. Knjige pesama: *Oružje ljudski ranjeno* (1970), *Šumi se vraćaju pragovi* (1974), *Darovno putovanje* (1978), *Panglosov izveštaj* (1982), *Suze u lunaparku* (1987), *Očenaš na Tajms-skveru* (1991), *Olovni dolov* (1995),

Led i mleko (2003), *Psi versa* (2005), *Kanjiška monotipija* (dvojezično na srpskom i mađarskom, 2007); knjige proze: *Banatska čitanka* (1991), *Moj begejski deo sveta* (1994), *Bajke o grmu* (1995), *Čehovija* (1996) *Vež u vazduhu* (1998), *Žrtve bidermajera* (2000), *Sibilski glasovi* (2001), *Nada stanuje na kraju grada* (sa Ugļješom Šajtincem, 2002), *Vodeno dete* (2004), *Pričica* (2005), *Kinesko dvorište* (2006), *Lyrik klinik* (2009), *Severni izgovor* (2011), *Stara kantina* (2011); knjige eseja: *Hotel Čarnojević* (1989), *Demogorgon* (1990), *Hajka na Akteona* (1997). Živi u Zrenjaninu.

Ljiljana Šop (1950, Bosanska Gradiška), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1976. godine bila je urednica u „Književnim novinama“, a od 1994. godine glavna i odgovorna urednica izdavačke delatnosti u „Srpskoj reči“ i urednica pojedinačnih izdanja u mnogim izdavačkim kućama širom zemlje. Od 1997. do 2000. godine bila je zamenica Sekretara za kulturu i Sekretar za informisanje Skupštine grada Beograda. Od 2004. do 2007. godine bila je državni sekretar u Ministarstvu kulture i medija Republike Srbije. Od 1974. objavljuje u književnim listovima i časopisima mahom književnu kritiku, eseje, putopise, kolumne... Autorka je šest knjiga i više od hiljadu bibliografskih jedinica u periodici. Knjige: *O naivnosti i nevinosti* (1995), *Velika šetnja* (1997), *Ušpon do smrti* (1999), *Pisanje uz vetar* (2002), *Ekstaza s predumišljajem* (2003), *Oslođeni na prazninu* (2009) Dobitnica je nagrada „Milan Bogdanović“, „Dragiša Kašiković“ i „Zlatni beočug“. Živi u Beogradu.

Andrej Tišma (1952, Novi Sad), diplomirao je na Akademiji likovnih umetnosti u Pragu 1976. Sa-

mostalno izlaže od 1972. (Novi Sad, Beograd, Milano, Seul, Njujork, San Francisko, London, Budimpešta, Tokio, Bremen), a od 1969. je učestvovao na preko 500 zajedničkih izložbi u zemlji i u oko 40 zemalja sveta. Bavi se konkretnom poezijom, mejl-artom, pečatnom umetnošću, fotografijom, performansom, elektrografikom, videom, veb-artom i muzikom. Likovne kritike i eseje objavljuje od 1976. u brojnim listovima, časopisima, na radiju i televiziji. Član je Udruženja likovnih umetnika Srbije (sekcija proširenih medija), Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Vojvodine (teorija i kritika), Međunarodnog udruženja likovnih kritičara, kao i Međunarodnog udruženja pisaca i umetnika (Blafton, SAD). Živi u Novom Sadu.

Aleksandra Vukadinović (1986, Vršac), diplomirala je i masterirala na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa doktorske studije.

Vladimir Vukomanović (1986, Kraljevo), doktorand na Katedri za srpski jezik sa južnoslovenskim jezicima na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše književnu kritiku za Drugi program Radio Beograda. Objavio zbirku pesama *Upornost sećanja* (2005), za koju je iste godine dobio nagradu „Matićev šal“. Živi u Beogradu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogledalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Živi u Novom Sadu.